

Ο περίπατος του Συλλόγου μας στον Άγιο Γεώργιο Κεραμειδίου Πάρνηθας.

Ως μία προετοιμασία για την επικείμενη τριήμερη εκδρομή του Συλλόγου μας στη Ροδόπη (21-23.10.17), πραγματοποιήθηκε μία μικρή πορεία στο γραφικό ερημοκκλήσι του Αγίου Γεωργίου Κεραμειδίου στην Πάρνηθα.

Για να φτάσει κανείς εκεί μπορεί ή να χρησιμοποιήσει μονοπάτι ή ακόμη και χωματόδρομο, ο οποίος αρχίζει λίγες στρόφες πάνω από το χώρο στάθμευσης του τελεφερίκ. Στην πραγματικότητα, οι περισσότεροι χρησιμοποιούν το δεύτερο τρόπο,

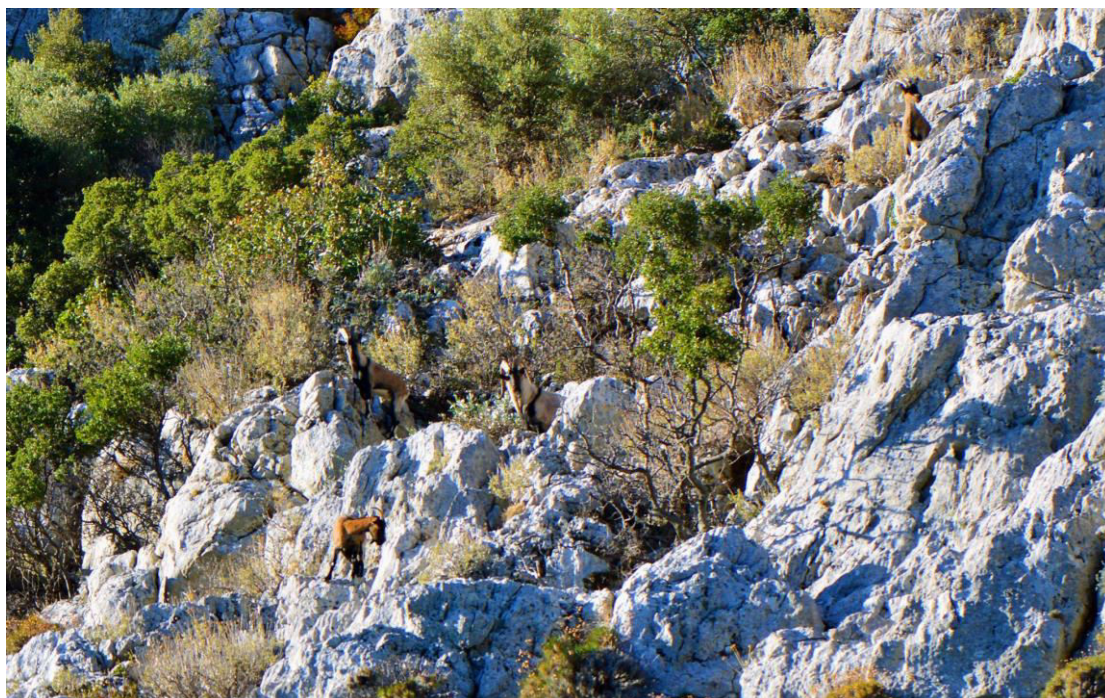
αφήνουν δηλαδή τα αυτοκίνητά τους έξω από την μπάρα στην αρχή του χωματόδρομου και με πορεία 2 περίπου ωρών, φτάνουν ακριβώς πάνω από το εκκλησάκι. Εμείς επιλέξαμε το μονοπάτι, το οποίο παρουσιάζει πολύ περισσότερο ενδιαφέρον, καθόσον κανείς έχει την ευκαιρία να πεζοπορήσει μέσα σε πευκοδάσος με πλήθος άλλων φυτών όπως σχίνοι, πουρνάρια, δρυς, λαδανιές, κουμαριές,

γλυστροκουμαριές, αλλά ακόμη και ελάτια, στο ανώτερο σημείο του μονοπατιού κοντά στο εκκλησάκι. Η σήμανση όμως του μονοπατιού αυτού ουσιαστικά είναι ανύπαρκτη και μόνο κάποιος που το έχει επισκεφθεί μερικές φορές μπορεί να το ακολουθήσει χωρίς να χάσει χρόνο ακολουθώντας λάθος πορεία.

Έτσι λοιπόν βρεθήκαμε πρωϊ - πρωϊ, την Κυριακή 8 Οκτωβρίου 2017, 37 άτομα στην στάση Μέλια, λίγο πάνω από την τελευταία ταβέρνα, στο δρόμο που συνδέει τις Αχαρνές (Μενίδι) με την Πάρνηθα. Χαρά είχαμε να δούμε ξανά στις εκδρομές μας, μετά από καιρό, τον Καθηγητή Σάκη Καλύβα, μέλος του Δ.Σ. του Φ.Ο.Σ. Γ.Π.Α.

Ανάμεσά μας και τρεις φοιτητές από την Ιατρική Σχολή Αθηνών, που με κολακευτικά λόγια μιλούσαν για το Σύλλογό μας, αναφέροντας ότι παρόμοια δραστηριότητα δεν είχαν συναντήσει σε άλλα Α.Ε.Ι. Τρεις συμμετοχές υπήρχαν ακόμη από τους μαθητές του Ινστιτούτου Γεωπονικών Επιστημών (Ι.Γ.Ε.), που παρακολουθούν σεμινάριο μελισσοκομίας στο Μαρούσι.

Το κρύο αρκετά έντονο το πρωί, μας συνόδεψε μέχρι τις πρώτες ανηφορίες. Εκεί είχαμε δυσκολία στην ανεύρεση της αρχής του μονοπατιού και σε αυτήν την προσπάθεια έγινε και το ατύχημα (κάταγμα χεριού) στον Ν. Εμμανουήλ. Απτόητοι όμως συνεχίσαμε στο μονοπάτι, το οποίο πολύ γρήγορα μας αποζημίωσε με τη θέα άγριων αίγαγρων (*Capra aegagrus*), που δρασκέλιζαν, παίζοντας θαρρείς, άφοβα τα

απόκρημνα βράχια αριστερά μας. Πάνω από τα βράχια αυτά, αν κανείς θελήσει, φτάνει σε αρχαία κατασκευή, γνωστή ως «λειψυδρίον». Σύντομα περάσαμε το ρέμα που έρχεται από την περιοχή του Αγίου Γεωργίου Κεραμειδίου και συνεχίσαμε σε πυκνό δάσος και πλούσια βλάστηση. Στο ρέμα αυτό είχαμε την ευκαιρία άλλες φορές να δούμε την άνοιξη ολοκάθαρο νερό, κάτι τόσο αναπάντεχο για περιοχή που είναι τόσο κοντά στην Αθήνα. Τέτοια ρέματα, μικρά ή πιο μεγάλα, έχει πάρα πολλά η Πάρνηθα, με κυριότερα όμως εκείνα του Κελάδωνα (Ρέμα της Γκούρας) και του Μαυρονερίου, ρέματα που την άνοιξη πρέπει ο Σύλλογός μας να επισκεφθεί.

Η πορεία συνεχίζεται ανηφορική, μέχρις ότου μετά από λίγη ώρα φτάνουμε σε χωματόδρομο, τον οποίο ακολουθούμε για λίγο μέχρι να πάρουμε πάλι το μονοπάτι

δεξιά και ανάμεσα από μερικά καμένα δέντρα (πεύκα και έλατα), φτάνουμε στο όμορφο εκκλησάκι του Αγίου Γεωργίου, που ανακαινισμένο, τίποτα δεν θυμίζει το βανδαλισμό που είχε υποστεί από αγνώστους και είχαμε παρατηρήσει χρόνια πριν.

Με ικανοποίηση παρατηρήσαμε βορειανατολικά την κορυφή Κυρά (1.160μ.) να ντύνεται ξανά πράσινη από τις αναβλαστήσεις της πεύκης μετά τη μεγάλη πυρκαγιά της Πάρνηθος το 2007. Δυστυχώς το ίδιο δεν συμβαίνει με την ελάτη, αφού είναι γνωστό ότι σπορόφυτα ελάτης δεν εμφανίζονται χωρίς την παρουσία έστω μεμονωμένων δένδρων που έχουν διασωθεί. Σχετική ενημέρωση έγινε από τους δασολόγους Κακαρά και Μπρόφα. Ανάμεσα από τα δενδρύλια πεύκης, το φθινοπωρινό, πυρόξανθο χρώμα των φύλλων του *Rhus cotinus*,

Στον περίβολο του Αγίου Γεωργίου αναπαυθήκαμε, γευτήκαμε το δροσερό νερό της κοντινής πηγής (νεραϊδόβρυσης), κάποιοι δοκίμασαν τους καρπούς της άγριας κορομηλιάς (*Prunus domestica* subsp. *insititia*) ενώ ... δύο καρύδια γεύτηκε μόνο η Εύα Μανουσαρίδου που τα κατέβασε από την μοναδική καρυδιά που υπάρχει εκεί.

Η επιστροφή έγινε μόνο από το μονοπάτι που κατηφορικό πλέον ήταν πιο εύκολο και μας έδινε πολλές ευκαιρίες να φωτογραφηθούμε και να γευτούμε τα ώριμα κούμαρα, αλλά και να αναγνωρίσουμε πολλά μελισσοκομικά φυτά που συναντούσαμε εκεί.

Στα αυτοκίνητά μας, που είχαμε αφήσει στο σημείο εκκίνησης στη στάση Μέλια, επιστρέψαμε νωρίς το απόγευμα όπου και χωρίσαμε για τα σπίτια μας. Όλοι εκτός από την Πάνου και τον Εμμανουήλ που επισκέφθηκαν ... το ΚΑΤ!!!

Παρόλα αυτά, η όμορφη αυτή διαδρομή μας στο τόσο κοντινό βουνό μας, την Πάρνηθα, μας έδειξε τις πολλές ευκαιρίες που μπορεί να έχει ο κάθε κάτοικος της πολύβουης πόλης μας, εάν επισκεφθεί τα όμορφα αυτά μυστικά μέρη που κανείς δεν φαντάζεται ότι βρίσκονται τόσο κυριολεκτικά δίπλα μας.

Επιμέλεια κειμένου
Ομότιμος Καθηγητής Ν.Γ. Εμμανουήλ
Δρ Ε.Ν. Πάνου

Φωτογραφίες:

Αγαλόπουλος Νίκος, Αρμάογλου Άρης, Πάνου Ελένη, Τσατήρης Βασίλης.